

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ नवमः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ नवमः सर्गः ॥

अथ भोजपतिर्जगत्पतेः
अवतारं भुवि नारदान्मुनेः।
श्रुतवानतिदेवदानवं
व्यथया पीतविषोपमोऽभवत् ॥ ९.१ ॥

निहता पृथुकेन पूतना
शकटं तत्परिवर्तितं महत्।
ककुभद्वितयं निपातितं
प्रहितः क्वापि विपीड्य कालियः ॥ ९.२ ॥

स च गोमुखवर्धनो दधे
गमितः क्षोदमरिष्टपर्वतः।
प्रथितश्च बलः प्रलम्बजित्
निधनं धेनुकदानवो गतः ॥ ९.३ ॥

दवहव्यवहश्च जग्रसे
विषधृद्विन्ध्यसमी विदारितः।
इति नाम विजृम्भणे रिपोः
अलमेकैकमलङ्घ्यतास्थिते ॥ ९.४ ॥

बहुभिः किमिह प्रतर्कितैः
बलिनः स्रोतसि धावतो विधेः।
यदतीतमतीतमेव तत्
करणीयं पुनरायतिक्षमम् ॥ ९.५ ॥

इति विप्रतिसारविह्वलः
 स्वयमुत्थापित मृत्युचोदितः।
 प्रतिहन्तुमियेष चक्रिणं
 शलभो दीप्तमिवाशुशुक्षणिम् ॥ ९.६ ॥

दिवसान्तदिवाकरोपमः
 श्वसितान्दोलितजीवितस्थितिः।
 भयविस्मयरोषकर्बुरः
 स शिरःकम्पमवर्तयत्क्षणम् ॥ ९.७ ॥

स च दानपतिं समादिशत्
 भवतो जीवतु भद्र सौहृदम्।
 अजितेन जिघांसितस्य मे
 भज साहायकमात्मरक्षणे ॥ ९.८ ॥

अतिमानुषचेष्टितः स्वयं
 मधुजिन्मानुषभूमिकां वहन्।
 असुरानभिहन्तुमीहते
 दमनीयोऽयमरूढयौवनः ॥ ९.९ ॥

अविचारितमाशु गम्यताम्
 अधिनन्दावसथं विहारिणौ।
 बलदेवजनार्दनौ बलात्
 उपनेयौ भवता च्छलेन वा ॥ ९.१० ॥

सह नन्दमुखैरशङ्कितं
 करदानव्यपदेशवञ्चितैः।
 अपरेद्युरिहोपसर्प्यताम्
 असुरध्वंसकृदग्रजान्वितः ॥ ९.११ ॥

इति वाचमुदीर्य दुर्मतिः
 स्ववधोपात्तकृपाणिकोपमाम्।

सपदि प्रजिघाय केशिनं
मधुजित्पीडनलोभमोहितः ॥ ९.१२ ॥

स च वाजिमहासुरश्चरन्
ननुबृन्दावनमद्रिसन्निभः।
समहेषत सम्मुखं प्रभोः
अशनिध्वानभयानकध्वनिः ॥ ९.१३ ॥

कुलिशोपमदन्तपङ्क्तिं
कुटिलप्रेक्षितजातविद्युतम्।
खुरखण्डितभूमिमण्डलं
ज्वलदङ्गस्फुटविष्फुलिङ्गकम् ॥ ९.१४ ॥

बडबामुखवह्निदारुणं
विपुलावर्तविशेषचित्रितम्।
धृतसिन्धुतरङ्गताण्डवं
मुखनिष्कासितफेनसम्प्लवम् ॥ ९.१५ ॥

क्षितिभेदकृतक्षणैः खुरैः
पटुधीरध्वनिनिर्जिताम्बुदैः।
विदधानमशेषघातिनः
शमनस्येव मृदङ्गवादनम् ॥ ९.१६ ॥

धृतवालधिधूमसंहतिं
चटुलोलकाशतचण्डकेसरम्।
ग्रसितुं क्षममम्बुधीन्क्षणात्
अनुकल्पाश्रितचण्डपावकम् ॥ ९.१७ ॥

गरुडानिलचित्तरंहसं
गतदूरान्तिकमक्रमैः क्रमैः।
मुहुरुत्प्लुतिभिन्नभास्करं
निबिडास्यूतपयोदकेसरम् ॥ ९.१८ ॥

भ्रमणे कृतसालमण्डलं
 क्रमणे दिक्षु विदिक्षु च स्थितम्।
 नटवृत्तिमिवाशुनर्तने
 कलिताकाशमिवाङ्गधूनने ॥ ९.१९ ॥

मधुजिद्धहनक्षमात्मना
 दरनिर्भृग्नफणेन भोगिना।
 मुहुरुन्नमितामयत्नतो
 नमयन्तं निजभारतः क्षितिम् ॥ ९.२० ॥

अचलक्षितिसन्धिभेदनैः
 अनिलस्कन्धविभागभञ्जकैः।
 बधिरीकृतनिर्जरश्रुतिं
 बहुभिः सम्भ्रमहेषितोर्मिभिः ॥ ९.२१ ॥

द्विरदायुतसारदुर्दमं
 द्रुतविद्रावितदिङ्गतङ्गजम्।
 असुरादिभिरप्यनास्थितं
 सुरसेनापरभागदर्शिनम् ॥ ९.२२ ॥

प्रतिकायमिवासुरश्रियः
 प्रथमाकल्पमिवान्तकभ्रुवः।
 परिवर्तमिवामरश्रियः
 प्रतिघस्येव महोत्सवं नवम् ॥ ९.२३ ॥

उपमानमिवात्मनः स्वयं
 प्रतिमानेऽपि समे समत्सरम्।
 अवलेपमिवात्तविग्रहं
 द्विषदुत्पातमिव द्रुतोदितम् ॥ ९.२४ ॥

अचमत्कृत पञ्चवक्त्रकं
 कृतमन्यैरिह दुष्टसत्त्वकैः।

अपसर्पितगोकुलं भयात्
अभिलीनस्थल गोपयूथपम् ॥ ९.२५ ॥

अवमत्य तुरङ्गदानवं
शमयन्गोपगणस्य साध्वसम्।
प्रजहास हरिः प्रतिद्रवत्
प्रसभास्फोटित भावितोद्यमः ॥ ९.२६ ॥

विवृतायतवक्त्रकन्दरं
प्रतिधावन्तमिवान्तकं प्रभुः।
भुजसानुमतः प्रवेशनात्
अगमं वज्र इव व्यदारयत् ॥ ९.२७ ॥

क्रकचक्षतदारुभेदवत्
समपादाक्षिललाटनासिके।
ददतुः क्षितिकम्पमाघ्नती
शकले सैन्यवदानवस्य ते ॥ ९.२८ ॥

विशरारुभिरस्य विश्वतः
कलधौताचलखण्डपाण्डरैः।
वितता पृथिवी विदिद्युते
विबुध प्रीतिलताङ्कुरैरिव ॥ ९.२९ ॥

तदनाधि विभूतिबन्धुरं
विगतव्याधिकुलं व्रजौकसाम्।
दमितारिगणेन दीव्यता
यदुनाथेन सनाथतां ययौ ॥ ९.३० ॥

त्वरितं च तदा श्वफल्कजः
स्वहितं कंसनियोगमास्थितः।
दनुजान्तकदर्शनोत्सव-
स्थिरसम्प्रीतिरिति व्यचिन्तयत् ॥ ९.३१ ॥

अपि नाम निशामयिष्यते
 निगमान्तैरिव निर्मिता स्थली।
 रमयिष्यति यत्र मे दृशौ
 रसभूमा रमणीयमातृका ॥ ९.३२ ॥

भवदुर्गतदिव्यभेषजैः
 प्रचितां तत्पदपद्मरेणुभिः।
 प्रणिपत्य शुभां वनस्थलीं
 परिपूतो भविताऽहमप्युत ॥ ९.३३ ॥

रसमप्रतिमं रसायनं
 रमया च क्षमया च सेवितम्।
 नयने मम किं नु पास्यतो
 नरकातङ्कनिदानभेदनम् ॥ ९.३४ ॥

अपि शङ्करथाङ्गतोरण-
 ध्वजवज्राङ्कुशमत्स्यलाञ्छनम्।
 विनिवेशयताद्विभुः स मे
 विनते मूर्धनि पादपङ्कजम् ॥ ९.३५ ॥

यदुवंशमसौ सभाजयत्
 बहुमानेन विहारजेन माम्।
 भुजपञ्जरमध्ययन्त्रितः
 पुलकोद्भासितनुं विधास्यति ॥ ९.३६ ॥

श्रुतिसौरभसौम्यया गिरा
 सुधयेवैष मुखेन्दुसूतया।
 शमयेदपि नाम सञ्चरं
 पुरुषः पुष्करलोचनो मम ॥ ९.३७ ॥

अहमस्मि तवेति वादिनं
 प्रणयस्मेरमुखः प्रसन्नधीः।

विदितेतरवर्जितोऽप्यसौ
विभुरकूर वदेति वक्ष्यति ॥ ९.३८ ॥

चिरशीलित संयमक्रमैः
यतिभिर्योगदृशा दिदृक्षितम्।
निधिमद्भुतमुज्झितावधिं
परिपश्येयमहं प्रसङ्गतः ॥ ९.३९ ॥

स दृशा सदृशान्तरोज्झितः
सुमुखः स्वागतवाक्यगर्भया।
कलुषं किमपह्नुवीत मे
करुणासिन्धु सुधोर्मिकल्पया ॥ ९.४० ॥

व्यथितं वृजिनेन धन्वना
विषयाशीविषमोहितं च माम्।
अपि जीवयिता पतिः सताम्
अमृतासारनिमैरवेक्षणैः ॥ ९.४१ ॥

अलमत्र पृथग्विधैः फलैः
अवशादध्वनि विन्दतो मम।
वसुधावसुदेवदेवकी-
तपसामेकमिदं महत्फलम् ॥ ९.४२ ॥

मदखेलगती महाबलौ
मधुरालङ्करणं विधित्सतः।
ब्रजयूथपती वशानुगौ
भवितारौ मम भागधेयतः ॥ ९.४३ ॥

किमकुर्वत पुण्यमग्रिमं
महितास्ते मधुरानिवासिनः।
कृपयोपगतौ निरीक्षितुं
कृतिनः कृष्णहलायुधावुभौ ॥ ९.४४ ॥

रमया क्षमया च माधवो
 रममाणः प्रतिगम्य तां पुरीम्।
 अपि चर्मदृशोऽपि मादृशात्
 अविस्वादयिता स्ववैभवे ॥ ९.४५ ॥

अवरुद्धुभुजान्तरः श्रिया
 विदधानो वसुधाकरग्रहम्।
 अभिषेकमुपेयिवानसौ
 किमु नाथो भविता कुलस्य नः ॥ ९.४६ ॥

असहिष्णुरसह्यविक्रमः
 त्रिजगत्क्षोभकृद्दुग्सेनजः।
 बलवान्बलभद्रकृष्णयोः
 हतधीर्हन्त किमाचरिष्यति ॥ ९.४७ ॥

अकठोरशिरीषकोमलैः
 कथमङ्गैः प्रतियोत्स्यते हरिः।
 कुलशैलकुलीनमुष्टिभिः
 कुटिलैः संयति मुष्टिकादिभिः ॥ ९.४८ ॥

उदयास्तमहीधरस्तनीं
 चतुरम्भोनिधिमेखलां भुवम्।
 उपभोक्ष्यत एष कंसजित्
 न हि दुःसाधमचिन्त्यतेजसः ॥ ९.४९ ॥

इति सम्मतसत्त्वसारथौ
 महितस्थेग्नि मनोरथे स्थितः।
 हरिपादरजःपवित्रितं
 ब्रजमासाद्य रथादवातरत् ॥ ९.५० ॥

नवनीतमुखैरुपायनैः
 अथ नन्दप्रमुखप्रकल्पितैः।

उचितामभिनन्द्य सत्क्रियाम्
अभितस्तानगवेषयत्प्रभुम् ॥ ९.५१ ॥

स ददर्श गवामनुप्लवं
मुदितं केशिवधेन केशवम्।
गतिमप्रतिघाध्वयायिनां
गरुडच्छत्रनिवारितातपम् ॥ ९.५२ ॥

घनसंवृतनारदस्तुतं
निगमाघ्रातनिजाङ्घ्रिसौरभम्।
तरुणारुणताम्रवाससं
शुभतापिच्छतुलाधरद्वुतिम् ॥ ९.५३ ॥

अभिलक्ष्यमनुश्रवेक्षणैः
अविपर्यस्तहिताहितक्रमैः।
परिभूषितबर्हभूषणं
कमलाकौस्तुभनित्यभूषितम् ॥ ९.५४ ॥

अतिसूर्यसुधांशुतेजसं
समहानेरुपमेयमात्मना।
निबिडाद्भुतराशिमक्षयं
निगमानामपि नित्यनूतनम् ॥ ९.५५ ॥

उपवीणयतस्तमर्भकान्
उपगातृनुपनृत्यतश्च सः।
तदवस्थतदर्हभूमिकान्
यमिनोऽनन्यमतीनमन्यत ॥ ९.५६ ॥

शुभतर्णकशोभितान्तिकाः
सविधे तस्य च धेनुविग्रहाः।
अनघाङ्गवतीरमन्यत
श्वसितैरस्य समुत्थिताः श्रुतीः ॥ ९.५७ ॥

प्रणुनाव च भक्तिसन्नतः
 प्रणिधानेन विना समीक्षितम्।
 हरिमद्भुतगोपखेलनं
 श्रितसर्वातिथिमागतोऽतिथिः ॥ ९.५८ ॥

दुरितग्रहयोगदुःखितं
 त्रिगुणग्रन्थिनिबन्धनिघ्नितम्।
 पतितं निजपादपङ्कजे
 परिगृह्णीष्व घृणानिधान माम् ॥ ९.५९ ॥

स्वपदप्लवमाश्रिताञ्जनात्
 नयसे पारमपारवैभवः।
 अतिवेलमहोर्मिसङ्कुले
 कलुषोदन्वति कर्णधारितः ॥ ९.६० ॥

रमया सह राजहंसवत्
 परमं धाम विभूषयन्भवान्।
 प्रणिधानवतामपङ्किले
 पदमेतन्निदधाति मानसे ॥ ९.६१ ॥

अतिरोधिरसौ निधिः श्रुतेः
 अनिमेषव्रतदेशिनी दृशोः।
 तनुते तनुरीश तावकी
 स्मरणं विस्मरणं च दुःशकम् ॥ ९.६२ ॥

व्यपदिश्य मुकुन्द देवकीं
 विहरन्त्या वसुदेवमन्दिरे।
 जनितोऽसि निजानुकम्पया
 जगतीरक्षणजागरूकधीः ॥ ९.६३ ॥

भवतो भवनाटिकां विदत्
 विभवाडम्बरीणां विडम्बिनीम्।

अनपायपदाधिरोपणात्
अपवृत्ता न पुनर्निवर्तते ॥ ९.६४ ॥

सुधियस्तव गोपभूमिकां
सुभगां कौतुकसूतिकां धियाम्।
अनुविद्य गताग्र्यभूमिकाम्
अधिविन्देयुरनश्वरीं श्रियम् ॥ ९.६५ ॥

दुरितानि भजन्ति सङ्क्षयं
तपनेनेव तमांसि दीव्यता।
हृदयानि च योगिनां त्वया
कुमुदानीव विकासमिन्दुना ॥ ९.६६ ॥

गुणतश्च विभूतितश्च ते
क्वचिदंशेऽपि समाधिकत्यजः।
उपमानकलाविकल्पितैः
उपलक्ष्येत जगत्प्रधानता ॥ ९.६७ ॥

महिमार्णव वर्णनोद्यताः
परिमातुं गुणमेकमक्षमाः।
त्रपयेव भजन्त्यसीमनि
त्वयि वाचंयमतामनुश्रवाः ॥ ९.६८ ॥

तव विश्वविदो वदामि किं
जगदेकाधिपतेर्दिशामि किम्।
कृपणः परिपूर्णसम्पदः
कमिवांशं परिपूरयाम्यहम् ॥ ९.६९ ॥

प्रकृते किमनेन तत्प्रभो
भवदाविर्भवनस्थलीं पुनः।
पदपद्मरजःपवित्रितां
विदधानो जहि नाथ विद्विषः ॥ ९.७० ॥

बहुशाखविजृम्भणो महान्
 अवदातेन सुगन्धिनाऽद्य नः।
 यशसा भवतु प्रसूनवान्
 यदुसन्तानमहीरुहस्तव ॥ ९.७१ ॥

त्वरते रिपुरागतौ तव
 स्वयमेवावसरं समर्पयन्।
 नतरक्षण किं वदन्त्यसौ
 न विलोपं भुवि यातु तावकी ॥ ९.७२ ॥

स्वयमेव समेयुषां वधे
 विमतानां क्षितिभारजन्मनाम्।
 मृगयामिव भावयन्त्यसौ
 महती सम्पदुपस्थिताऽद्य ते ॥ ९.७३ ॥

शतकोटि सहस्रसारवात्
 मथनं प्राप्स्यति मातुलस्त्वया।
 व्यसनं विपदप्यनेहसा
 विनिपातश्च न कस्य कर्मिणः ॥ ९.७४ ॥

अभिसंहितमौग्रसेनिना
 कथितं च क्रमशो व्यजिज्ञपत्।
 कुलजः कुटिलाशयोज्झितः
 कुशलं पृष्टवते मधुद्विषे ॥ ९.७५ ॥

अपरेदुरशेषतो नयन्
 सहसा गोपगणान्स यादवः।
 स्थितमध्वनि रामकेशवौ
 रथमारीपयदग्ररंहसम् ॥ ९.७६ ॥

व्रजतोरथ वल्लवस्त्रियो
 बलभद्रस्य जनार्दनस्य च।

अनुदुद्दुवुराशु वर्तनीं
कुररीकूजित सूचकस्वनाः ॥ ९.७७ ॥

व्यलपन्निति बाष्पगद्गदं
विरहारम्मविषाद विह्वलाः।
वलयैः प्रियवर्त्मपातिभिः
क्षतपुष्पा इव घर्मवीरुधः ॥ ९.७८ ॥

अपयाति सहाग्रजन्मना
सहसा नन्दसुतो विहाय नः।
अनुयाम निवारयाम वा
कथमस्माभिरुदास्यते मुधा ॥ ९.७९ ॥

श्रुतिषु ज्वलनं वमत्यसा-
वदवीयो रथचक्रचीत्कृतिः।
द्वृतमेत्य पतेम तत्पदे
गुरुभर्त्रादिषु मुक्तगौरवाः ॥ ९.८० ॥

प्रगुणत्वमिव ब्रजस्त्रियः
चलसम्बन्धिनि नन्दनन्दने।
मुदिरध्वनितां विजानते
शिखिनस्तद्रथनेमिनिस्वने ॥ ९.८१ ॥

अयमुद्धृत गोकुलेक्षणः
कथमक्रूर इति प्रजल्प्यते।
अथवा भुवनेषु दारुणाः
प्रथिताः पुण्यजना निशाचराः ॥ ९.८२ ॥

बडिशामिषवत् प्रयुक्तया
रिपुरक्रूरसमाख्ययान्वितः।
विभवं हरति ब्रजौकसां
किमिहोच्येत वदेम कस्य वा ॥ ९.८३ ॥

अवतारवराहरूपिणा

हरिणा भूमिरुदञ्चितोदधेः।

विरहव्यसनोदधेरितः

क इवोदञ्चयितुं क्षमेत नः ॥ ९.८४ ॥

चिरसङ्घटितोऽपि नः क्षणात्

अनुरागो बलभद्रकृष्णयोः।

अपयात महानदीद्वयो

भविता शोण इवैष निष्फलः ॥ ९.८५ ॥

अविकल्पितबाल्ययौवनः

प्रणयोऽस्मासु बलानुजन्मनः।

विधिना विषमप्रवाहिणा

सिकतासेतुरिवैष भिद्यते ॥ ९.८६ ॥

अमुना शशिनेव कल्पितः

चिरमस्मासु शरन्नदीष्विव।

प्रणयः प्रतिभासजीवितः

प्रतिमाचन्द्र इव प्रलीयते ॥ ९.८७ ॥

अहमस्मि तव त्वमेव वा

मम दृष्टिस्त्वमिति प्रलोभयन्।

विजहाति स एव वल्लवीः

अलमेतावदतः परेण किम् ॥ ९.८८ ॥

अयमेवमशुल्कदासिकाः

स्वपदोपघ्नलताः स्वयं प्रभुः।

बहुमत्य जहाति निःस्पृहः

कथमालेख्यगता इवाद्य नः ॥ ९.८९ ॥

निरपेक्ष इवैष नीलया

रसिकः पालिकया सराधया।

पृथगत्र किमेतद्गुच्यते
कुहकः कश्चिदसौ कुलस्य नः ॥ ९.९० ॥

अमृतस्य विषस्य च स्वयं
प्रभवस्थानमभूत्पयोनिधिः।
नियतं तदनेन दर्शितं
निजसंयोगवियोगदायिना ॥ ९.९१ ॥

मुखचन्द्रिकया मुखानि नः
कुमुदानीव विकासमानयन्।
कितवो यदुवाच सत्यवत्
क्व गतं तत्क्व च तेन गम्यते ॥ ९.९२ ॥

यमुनापुलिनेषु दीव्यता
यदुतानेन वशीकृता वयम्।
विफलप्रणयप्रदायिना
विधिना हन्त विलोमितास्ततः ॥ ९.९३ ॥

विजहाति स एष गोकुलं
मथुरामाद्रियते मनोरमाम्।
भवितव्यतया शुभाशुभे
तदिहैवं परिवर्तितास्पदे ॥ ९.९४ ॥

सहजं हरता महानिधिं
विवशानामिव वैरिणेव नः।
विहितः सुकृतेन कीदृशा
मथुरायोषिदनुग्रहो महान् ॥ ९.९५ ॥

सहपांसुविहारसम्भृतं
जहता स्नेहमनङ्गवर्धितम्।
अपि नागरयौवतं क्षणात्
अमुना हन्त विलोमयिष्यते ॥ ९.९६ ॥

नटवत्परिगृह्य मायया
 नतचिन्तामणिरेष नस्त्यजन्।
 अनुरूपतमास्वपि ध्रुवं
 नगरस्त्रीषु न सङ्गमेष्यति ॥ ९.९७ ॥

निजवंश निनादतोऽपि यत्
 स्वदते श्रोत्ररसायनं वचः।
 निदधीत नृशंसधीरसौ
 पुरयोषित्स्वपि वागुरामिमाम् ॥ ९.९८ ॥

इह तावद्दुपेक्षिता वयं
 वशिनाऽऽलेख्य पराङ्गना इव।
 विहरन्विरसेन चेतसा
 कितवस्तत्र किमाचरिष्यति ॥ ९.९९ ॥

युवतीरयमिन्दुकान्तयेत्
 नगरे नन्दकुमार चन्द्रमाः।
 स्मितचन्द्रिकया यदीयया
 द्रवतामेति मनःशिलापि नः ॥ ९.१०० ॥

अपि जहुरमुष्य दर्शने
 नवलुब्धा नगरस्त्रियः प्रियान्।
 सुलभे सुमणौ कथं मतिः
 क्रमते काचन काचसङ्ग्रहे ॥ ९.१०१ ॥

ललिताद्भुतलास्यगन्धिषु
 ध्रुवमङ्गेषु बलानुजन्मनः।
 नवयौवनरामणीयकं
 नयनैः पास्यति नागरीजनः ॥ ९.१०२ ॥

विधिना विषमप्रवृत्तिना
 व्यपनीतोऽपि कदाचिदागतः।

अपि नः पुनरार्द्रयिष्यते
मदनप्राण सुहृद्भिरीक्षितैः ॥ ९.१०३ ॥

इह तत्पदकाङ्क्षिभिः स्तनैः
नयनैस्तन्मुखपद्मषट्पदैः ।
श्रवणैश्च तदुक्तिजीवितैः
अपि जीवेम पुनस्तदादृताः ॥ ९.१०४ ॥

करुणाभरितैः कदा पुनः
स्वयमुल्लाघयिता स एव नः ।
अपरस्परपातिभिः शनैः
अगदङ्कारनिभैरवेक्षणैः ॥ ९.१०५ ॥

विविधारुणराजिरञ्जिते
विशदस्मेरविशालशीतले ।
किमपि ब्रुवती कृतार्थतां
नयने तस्य कदाऽनुनेष्यतः ॥ ९.१०६ ॥

बधिरत्वमिवागतान्यसौ
श्रवणान्यद्य पुनः समेत्य नः ।
रमयिष्यति चाटुभिः कदा
रतिसिन्धोरिव वीचिपङ्क्तिभिः ॥ ९.१०७ ॥

मदयन्हृदयानि विभ्रमैः
अपि संवादमिवाचरन्दृशा ।
अविभागमिवावहन्गुणैः
अपि नः प्रत्यवपत्स्यते पुनः ॥ ९.१०८ ॥

परिवर्तयिता जगत्त्रयीम्
अपरावृत्तिरनेहसः क्रमः ।
यदतीतमतीतमेव तत्
पुनरेष्यत्यपि पुष्करेक्षणः ॥ ९.१०९ ॥

अथवा पुरसुन्दरीजनैः

सुभगम्भावुक सौम्यवृत्तिभिः।

अवशादवरुद्धचेतसः

कृतिनः कैव कथा ब्रजागमे ॥ ९.११० ॥

मथुरापुरमत्तकाशिनीम्

अधुरालापविलोभिताशयः।

पुनरेष्यति नन्दनन्दनः

किमिवास्मासु विचिन्त्य कारणम् ॥ ९.१११ ॥

बहुविभ्रमपाशबन्धुरां

गुणगृह्यः स्वयमेष दुस्तराम्।

अतिलङ्घयितुं न शक्नुयान्

नगरस्त्रीजननेत्रवागुराम् ॥ ९.११२ ॥

न रथः परिदृश्यते महात्

न च नेमिस्तनितं निशम्यते।

न च रेणुरितो विजृम्भते

तदपि भ्रश्यति जीवितं न नः ॥ ९.११३ ॥

इति वादिनि वल्लवीजने

यमुनां सत्वरसूतचोदितः।

घटयन् वसुधामनोरथं

वशिनस्तस्य रथः क्षणाद्ययौ ॥ ९.११४ ॥

स्वगुणानुभवेन सुभ्रुवां

भवभोगोचित पुण्यसञ्चयम्।

विरहव्यथया तु तीव्रया

वृजिनाम्भोधिमशोषयत्प्रभुः ॥ ९.११५ ॥

परवन्ति जगन्ति बाधितुं

नियतिः किं न करोति निष्ठुरा।

विजहौ करुणानिधिः प्रिया
विरहे तस्य च ताभिरास्यत ॥ ९.११६ ॥

विनिवेश्य रथे सितासितौ
वसुदेवस्य सुतौ स यादवः।
मणिभङ्गरुचं महापगां
दिवमुष्णांशुरिव व्यगाहत ॥ ९.११७ ॥

अघमर्षणलीनकिल्बिषः
सलिले मग्नतनुर्ददर्श तौ।
भुजगेन्द्रभुजङ्गशायिनौ
पुरुषौ किञ्चिदिवान्यलक्षणौ ॥ ९.११८ ॥

उपसृत्य च तीरमादरात्
तदवस्थौ निरवर्णयद्रथे।
स्मयमानदृशोस्तयोरसौ
निभृतः स्वानुभवं न्यवीवदत् ॥ ९.११९ ॥

प्रणिधानबहिर्विलोचनैः
प्रतिलब्धानुभवः प्रसादयन्।
अनिनीषत तावुभौ तदा
पुरमारब्धशरासनोत्सवाम् ॥ ९.१२० ॥

गजसिंहगती ततश्च तौ
गिरितुङ्गेन रथेन तेरतुः।
गगनद्रवसन्निभां नदीम्
अपुनः प्राप्तिभयादिवाकुलाम् ॥ ९.१२१ ॥

अथ वियति समेतैः सिद्धगन्धर्वमुख्यैः
भुवि च भुवनगोपः संस्तुतो गोपवृद्धैः।
ललितगतिविहारो रामचन्द्रेण सार्धं
रणपरिणतिकाङ्क्षी राजधानीं जगाहे ॥ ९.१२२ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये
नवमः सर्गः ॥